

FCI – Standard nr . 329 / 03. 11. 1999 / D

KANAARI PODENCO

(Podenco Canario)

TÕLGE : Dr. J.-M. Paschoud ja prof. Quaritsch (saksa keelde).

PÄRITOLU : : Hispaania.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

24. 06. 1987

KASUTUS: Kanaari podencot kasutatakse küülikujahil ja oma silmatorkavalt teraste nina, silmade ning kõrvade tõttu sobib ta suurepäraselt töötama vahelduvates maastikuoludes. Ta ei kannata ülemäärase kuumuse käes ning on jahi pidamiseks töövõimeline hommikuhämarusest kuni öö saabumiseni.

Tänu oma haistmismeelele ja kuulmisvõimele suudab ta küülikuid välja otsida nii looduslike urgude sügavusest, avamaastikule jäänud kivimüüride lõhedest, vulkaanilise päritoluga karmi pinnase pragudest kui ka kivikangrutest.

Oma ebatavalise vastupidavuse tõttu on Podenco Canario jahikasutuses kaheldamatult selliste omadustega, mis lasid tal püsida üle aastasadade asendamatu abilisena.

Ta on esmajoonel jäljekoer, kes haistes ja ilma haukumata saaki jälitab.

Ta sobib ka kombineeritud jahiks tuhkrutega, mis on saartel lubatud jahipidamise viis. Loomulikult jahipidamisel haarab ta küüliku lõugade vahele.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 5

Spitsilaadsed ja algupärased tõud.

Alarühm 5.7. Algupärased jahikoerad.

Töökatsseteta.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

Oma kodumaal, Kanaari saartel, tuntakse teda Podenco Canario nime all. Ta on laialt levinud kõigil saartel, eriti aga suurimatel: Gran Canaria ja Teneriffa.

Podenco Canario on Vana-Egiptuse päritoluga koer, kes sattus Kanaaridele ilmselt foiniiklaste, kreeklaste, kartaagolaste ning tõenäoliselt ka egiptlaste endi vahendusel.

See on üks kõige vanematest veel eksisteerivatest koeratõugudest, kelle jälgi (jooniseid, kujukesi, reljeefe) leidub arvukalt nii vaaraode hauakambrites kui ka Louvre's ja Briti Muuseumis. Tõug on umbes 7000 aastat vana.

ÜLDMULJE :

Ta kuulub keskmisekasvuliste koerte hulka. Ta on pikliku kehaehitusega, sale, kerge konstitutsiooniga ja äärmiselt vastupidav. Luuline toestik on hästi arenenud. Igasuguse nahaaluse rasvkoe puudumine tingib selle, et roidekorvi, lülisamba ja puusaluude reljeef on hästi märgatav. Lihastik on kõrgtasemel välja arenenud ja kuiv. Lihaste kokkutõmbed on läbi naha nähtavad.

OLULISED PROPORTSIOONID :

Kõrgusest mõnevõrra pikem. Kuigi rind on hästi arenenud, ei ulatu see siiski küünarnukkide kõrguseni. Koonuosa on veidi pikem koljuosast.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Julge, närviline, rahutu, tuline ja liikuv, lugupidamist sisendav, kuid mingil juhul mitte agressiivne. Oma isandale tingimusteta andunud, sooritab vääramatult ja ilma väsimuse märke ilmutamata karmimatki päevatööd.

PEA :

Piklik, keeglikurika kujuline, kerega hästi sobivas proportsioonis, keskmiselt 21 - 22 cm pikkune. Kolju-osa ja koonuselja jooned kulgevad paralleelselt.

PEAPIIRKOND :

Kolju : Pikem kui laius, lame, esiletuleva kuklakühmuga.

Üleminek laubalt koonule : Vaevumärgatav.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Lai, lihakarva, värvilt karvakttest veidi tugevama tooniga, ninasõõrmed on mõõdukalt avatud.

Koon : Lai ja esitelulev, keeglikurika kujuline, lihakarva, rohkem või vähem tumeduselt karvkatte värvusele vastav.

Mokad : Õhukesed ja tihedad, värvilt samasugused ninapeegluga.

Lõuad / Hambad : Kääritaoline hambumus, perfektselt sulguv ja hästi arenenud.

Silmad : Väikesed, viltuse asetusega, mandlikujulised. Karvkatte värvusele vastavalt heledamat või tumedamat merevaigukarva. Intelligentstes pilgus kiirgub väärikus.

Kõrvad : Üsna suured, tähelepanelikkuse korral ettepoole suunatud ja veidi laiiali hoiduvad; rahulikus olekus laskuvad kõrvad taha; kõrvad on tüvest laiad ja tipu suunas teravnevad.

KAEL :

Lihaseline, sirge, kaetud sileda, ilma kaelalotita nahaga, nõtke ja ümar.

KERE :

Selg : Tugev hästi lihaseeline, võidujooksuks ja jahiks sobiv.

Nimme (lanne) : Piklik.

Laudjas : Puusaluud on hästi tugevad, eriti silmatorkavad on need lahjadel koertel ja jahisessoonil.

Rindkere : Rinnakuluu ei ole esiletungiv. Rinnakorv on hästi arenenud kuid ei ulatu sellest hoolimata küünarnukkide kõrguseni. Roided on ovaalsed. Rinna ümbermõõt jääb 5 kuni 8 cm väiksemaks turjakõrgusest.

Alajoon ja kõht : Ülestõmmatud, kuid mitte niipalju, kui galgol. Tühimikud on hästi markeeritud.

SABA :

Suhteliselt madala asetusega, laudja pikendusena. Ümara kujuga ja ulatub veidi allapoole kannaliigeseid. Sabahoid on rippuv või sirbikujuline. Terava tipuga ja sageli otsast valge. Mitte kunagi rõngasse keerduv. Ka liikumisel ei tohi saba liiga kõrgele tõusta.

JÄSEMED:

ESIJÄSEMED :

Absoluutselt püstise seisuga, sirged ja paralleelsed. Luustik on sale, kuid tugev. Kassikäpad, tavaliselt veidi väljapoole pööratud. Käpapadjandid on tugevad, ovaalsed.

Nurgad : õlaliigese nurk ca. 110°
küünarliigese nurk ca. 140°.

TAGAJÄSEMED :

Püstised ja sirged, tugevad, hästi lihaselised. Kannaliigesed on üsna kõrgel (vähemalt 18 cm maast). Kassikäpad, täiesti otse ettepoole suunatud; käpapadjandid on tugevad, ovaalsed. Ilma lisavarvasteta.

Nurgad : puusa-reieliigese nurk ca. 110°
põlveliigese nurk ca. 120°
kannaliigese nurk ca. 130°

LIIKUMINE :

Pika ulatusega, innukas ja hästi kerge traav.

NAHK :

Tihkelt ja voltideta kerele liibuv.

KARVKATE:

KARV :

Sile, lühike ja tihe.

VÄRVUS :

Eelistatult punane valgega, kusjuures punane võib ulatuda oranžist kuni tumepunaseni (mahagon). Kõik kombinatsioonid nende kahe värviga.

SUURUS :

Turjakõrgus : isased : 55 kuni 64 cm,
emased : 53 kuni 60 cm.

Turjakõrgus võib varieeruda vastava piirkonna maastiku omadustest sõltuvalt, kus koer elab ja jahti peab. Kõrvalekalded kuni 2 cm ulatuses üle maksimaalsuuruse või alla minimaalsuuruse on lubatud niikaua, kuni koer jääb oma tõu põhitüübile vastavaks.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste hindamisel sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

RASKED VEAD :

- Üldiselt lai pea.
- Liiga silmatorkavalt väljendunud üleminek laubalt koonule.
- Rippuvad mokad.
- Eespurihammaste (premolaaride) puudumine.

- Prognathism (ettelõualisus).
- Liiga tugevasti külgsuunas hoiduvad kõrvad.
- Lamedad roided.
- Esiletulev rinnakuloo.
- Rõngasse keerduv saba.
- Madala asetusega kannaliiges, kooskandsus.
- Esi- või tagajalgade ristumine liikumisel
- Agressiivne käitumine.

MÄRKUS : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärdi tõlge

saksakeelsest originaalist, jaanuar 2005.

heaks kiidetud EKL juhatuses 15.12.2005 protokoll nr 12.